

RADA GMINY
26-903 Głowaczów
woj. mazowieckie
tel. (048) 62-31-023
fax (048) 62-31-217

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr V.24.2015
Rady Gminy Głowaczów
z dnia 11 lutego 2015r.

**STRATEGIA
ROZWIĄZYWANIA
PROBLEMÓW
SPOŁECZNYCH
W GMINIE GŁOWACZÓW
NA LATA 2015– 2020**

GŁOWACZÓW 2015 r.

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
I. Podstawa prawna strategii	6
II. Nadrzędny cel strategii Gminy Głowaczów	7
III. Charakterystyka gminy Głowaczów	8
1. Położenie, powierzchnia, ludność.....	8
2. Gospodarka i rolnictwo.....	9
3. Bezpieczeństwo publiczne.....	10
4. Ochrona zdrowia.....	10
5. Oświata.....	11
6. Kultura.....	12
IV. Problemy społeczne	12
A. Zarys problemów społecznych.....	12
B. Analiza SWOT	12
C. Analiza potrzeb.....	14
D. Bezrobocie.....	17
V. Pomoc społeczna w gminie Głowaczów	18
VI. Kierunki działań w rozwiązywaniu problemów społecznych	26
VII. Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych na lata 2015-2020.....	29

WSTĘP

Ustawa z dnia 12 marca 2004r o pomocy społecznej / Dz. U. z 2013r, poz.594 z późn.zm. / nakłada na gminy obowiązek opracowania i realizacji Gminnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka.

Dzisiaj już wiadomo, że najbardziej skuteczne rozwiązywanie problemów społecznych może się odbywać poprzez profesjonalną pomoc nakierowaną na „INWESTOWANIE” w osobę mającą problemy. Zastępowanie osoby mającej problemy niewiele zmienia, a często jest ubezwłasnowolnieniem tej osoby i naruszaniem jej godności.

W działaniach pomocowych coraz bardziej kładzie się nacisk na wzmacnianie i rozwijanie umiejętności niezbędnych do samodzielnego rozwiązywania własnych problemów. Taki kierunek działania nie wyklucza pomocy bezpośredniej (rozwiązywanie problemów przez „pomagacza” za zgodą osoby mającej problem).

Mimo jasnej określonej i zdiagnozowanej efektywności tej metody, w społeczeństwie, ale także w instytucjach pomocowych dalej funkcjonuje przekonanie, iż „należy mi się pomoc przede wszystkim materialna”.

W rozwiązywaniu problemów społecznych najbardziej efektywna w perspektywie lat jest nauka niezbędnych umiejętności do radzenia sobie z problemami. I to ta metoda będzie podstawą realizacji celów strategicznych. U wielu osób, zwłaszcza w okresie transformacji ustrojowej i gospodarczej następuje spiętrzenie problemów prowadzące do apatii, wycofania się, alienacji.

Od czego zacząć rozwiązywanie tych problemów? Podstawowym obszarem działań pomocowych powinno być zadbanie o miejsce przebywania, czyli „budownictwo socjalne”. Jeżeli nasz klient ma gdzie mieszkać, warto zadbać, by był zdrowy, czyli „ochrona zdrowia”. Dalej należy stworzyć warunki do kształcenia, czyli „edukacja publiczna”. Gdy mimo to nie radzi sobie z problemami, należy udzielić pomocy materialnej i socjalnej, czyli „pomoc

społeczna”. Część osób, mimo pomocy w wyżej wymienionych obszarach, dalej ma problemy. Często jest to spowodowane nadużywaniem alkoholu w zastępstwie lub braku umiejętności korzystania z pomocy. Takie zachowania blokują nawet bardzo profesjonalną pomoc w obszarach społecznych. Niezbędna jest fachowa, zintegrowana pomoc psychologiczna i terapeutyczna, czyli obszar „rozwiązywania problemów alkoholowych i narkomanii”.

Reasumując, Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych w środowisku lokalnym powinna zająć się działaniem w obszarach:

- budownictwo socjalne,
- ochrona zdrowia,
- edukacja publiczna,
- pomoc społeczna,
- rozwiązywanie problemów alkoholowych i narkomanii oraz przemocy w rodzinie.

Mieszkaniec „z problemami” objęty działaniami w tych obszarach będzie zmotywowany do życia społecznego, z adekwatnym poczuciem wartości, będzie dążył do integracji z otoczeniem społecznym i przyrodniczym. Strategia rozwiązywania problemów społecznych jest wyrazem zintegrowanego planowania społecznego. W najbardziej ogólnym ujęciu oznacza sposób osiągania wyznaczonych celów poprzez sterowanie procesem rozwoju, integracji, polityki społecznej. Formuła otwartego, ciągłego przewidywania i projektowania przyszłości powinna stanowić przydatne pragmatyczne narzędzie regulacji rozwoju w sytuacji, gdy nadmiar celów w stosunku do ograniczonych środków utrudnia podejmowanie bieżących i przyszłych decyzji. Zmienność uwarunkowań zewnętrznych, występowanie sprzeczności a nawet konfliktów interesów i dążeń różnych grup społecznych narzuca konieczność przyjęcia negocjacyjnej formuły zarządzania polityką społeczną. Istotą jej jest dochodzenie do porozumienia społecznego, minimalizując sytuacje konfliktowe. Jest to zatem formuła kształtowania strategii elastycznych, otwartych i dynamicznych wobec przyszłości. Cele integracji powinny być wyrazem dążeń i aspiracji społeczności lokalnej zmierzających do rozwiązania zidentyfikowanych problemów, likwidacji barier i zagrożeń oraz do wykorzystania wszelkich szans tkwiących w potencjale ludzkim i materialnym dla przyszłej integracji. Strategia jest więc instrumentem umożliwiającym podejmowanie decyzji zarówno w najbliższym okresie, jak i w odległej perspektywie. Zasady realizacji polityki długofalowej określają cele strategiczne i zadania związane z ich realizacją, działania i decyzje zarówno w najbliższym okresie, jak i decyzje w dalszym okresie powinny być podejmowane na podstawie niniejszej strategii.

Spółeczna akceptacja oraz identyfikacja mieszkańców z wypracowanymi celami dają szansę władzy lokalnej na przejście z poziomu administrowania do POZIOMU ZARZĄDZANIA polityką społeczną. Jako element żywy Strategia będzie podlegać ciągłym zmianom – będą pojawiać się nowe, ważne cele, a część z przedstawionych w dokumencie straci swoją aktualność. Ten ciągły proces zmian jest jak najbardziej pożądanym, ponieważ będzie on miernikiem działań i dążeń społeczności lokalnej.

Transformacje zachodzące w gminie niosą za sobą pozytywne i negatywne skutki społeczne. Znaczna grupa bezrobotnych naszej gminy staje się świadczeniobiorcami pomocy społecznej i narażona jest na długotrwałą marginalizację materialno – społeczną. Ciągłe niewystarczające środki przeznaczone na pomoc społeczną zmuszają do poszukiwania jak najefektywniejszych metod działania na rzecz rodzin i osób wymagających wsparcia. Zadaniem naszego ośrodka jest udzielanie takiego wsparcia osobom i rodzinom, które umożliwi im samodzielną egzystencję, dać szansę zaspokojenia podstawowych potrzeb, zapewnić skuteczną realizację ról społecznych i stworzyć możliwości rozwoju.

Skutecznie pomóc – to znaczy także pozbawić uprawnień do pomocy społecznej poprzez usunięcie bądź ograniczenie dysfunkcji, wyprowadzić z grupy ryzyka w każdym przypadku, kiedy jest to możliwe. Skuteczność takich działań jest uwarunkowana kompleksowym podejściem do problemów wprowadzeniem systemowych rozwiązań.

Kierunkiem wytyczonym w niniejszej strategii jest przede wszystkim:

- zabezpieczenie miejsc w placówkach opieki społecznej ludziom starszym , grupom osób o ograniczonej zdolności radzenia sobie samemu oraz wspieranie instytucji zajmujących się działalnością socjalną, doradczą opieką społeczną,
- doskonalenie działań ośrodka pomocy społecznej w zakresie pomocy środowiskowej,
- zabezpieczenie pomocy socjalnej dla bezrobotnych bez szansy uzyskania pracy.

I. PODSTAWA PRAWNA STRATEGII.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Głowaczów tworzona jest z mocy ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013r. poz. 182), która w art. 17 ust. 1 pkt 1 nakłada na gminy obowiązek „opracowania i realizacji gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka”.

Dokument nakłada obowiązek tworzenia strategii rozwiązywania problemów społecznych przez ośrodki pomocy społecznej. Art. 17, ust. 1, pkt. 1 ustawy o pomocy społecznej określa zakres konstruowanej strategii, w której priorytetowe działania wiążą się ściśle z opracowaniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka.

Gminna Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Głowaczów jest zgodna z założeniami polityki państwa, a także ustaw kompetencyjnych nakładających na administrację rządową i samorządową określone obowiązki. Działania zawarte w Strategii oparte są na postanowieniach innych krajowych aktów prawnych, a w szczególności:

- Ustawy z dnia 29 maja 2003 roku o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. 2010 nr 234 poz. 1536 z późn. zm.);
- Ustawy z dnia 13 czerwca 2003 roku o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. 2011 nr 43 poz. 225 z późn. zm.);
- Ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości, przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. 2012 nr 0 poz. 1356);
- Ustawy dnia z 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012 poz. 124);
- Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. 2013 poz. 674);
- Ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. 2011 nr 127 poz. 721 z późn. zm.);
- Ustawy z dnia 28 listopada 2003 roku o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. 2006 nr 139 poz. 992 z późn. zm.).

- Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. 2005 nr 180 poz. 1493 z późn. zm.)
- Ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011 roku (Dz. U. z 2011 r., Nr 149 z późn. zm.)

Podczas realizacji strategii zajdzie również potrzeba odwołania się do innych aktów prawnych, m.in. z zakresu edukacji, kultury, ochrony zdrowia i budownictwa socjalnego.

Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Głowaczów jest dokumentem zgodnym z dokumentami strategicznymi i programowymi, które funkcjonują na poziomie europejskim, ogólnopolskim, wojewódzkim, powiatowym i gminnym. Dokumenty te tworzą warunki do podejmowania działań opartych na zasadzie pomocniczości państwa przy wykorzystaniu zasobów tkwiących w środowiskach lokalnych i aktywności środowisk zagrożonych marginalizacją i wykluczeniem społecznym.

Strategia Rozwoju Gminy Głowaczów na lata 2015-2020 jest dokumentem strategicznym o charakterze długofalowym, wyznaczającym cele i kierunki rozwoju gminy do roku 2020, jest kontynuacją działań podjętych w ramach realizacji strategii na lata 2009-2013.

Zadania niniejszej strategii są zgodne, uzupełniające i wspierające wobec założeń Strategii Rozwoju Gminy Głowaczów, która cel generalny stawia sobie poprawę warunków życia mieszkańców oraz osiąganie zrównoważonego rozwoju społeczno -gospodarczego gminy poprzez podnoszenie jakości kapitału ludzkiego oraz rozbudowę infrastruktury. Cel generalny opiera się na trzech wybranych priorytetach rozwoju wynikających ze wskazania najbardziej znaczących słabych i mocnych stron oraz aspiracji rozwojowych gminy, uwzględniających wyzwania przyszłości.

II. NADRZĘDNY CEL STRATEGII GMINY GŁOWACZÓW

W obecnym czasie mieszkańcy gminy oczekują od samorządu terytorialnego rozwiązania następujących problemów:

- **zapewnienie bezpieczeństwa ekonomicznego mieszkańców** - realizacja tego problemu może przebiegać poprzez zwiększenia miejsc pracy, prowadzenie działań celem, których byłoby zwiększenie dochodów ludności.
- **zapewnienie bezpieczeństwa socjalnego** – realizacja poprzez utrzymanie na właściwym, godnym poziomie zabezpieczenia usług medycznych, wprowadzenie systemu opieki społecznej i sprawne nim zarządzanie.

- **poprawa infrastruktury gminnej** – tutaj jest szeroka gama potrzeb, początek stanowią potrzeby: drogi, wodociągi i oświetlenie uliczne.

Ze względu na ogromne oczekiwania społeczeństwa w tym zakresie, ustawowym obowiązkiem gminy jest działanie, by w miarę posiadanych środków i kompetencji przyczynić się do rozwiązywania w/w problemów. Poprawa sytuacji materialnej mieszkańców gminy sprawi, że chętniej będą podejmować zadania gospodarcze.

Jedną z istotnych sił napędowych rozwoju gminy może okazać się skorzystanie przez mieszkańców i gminę ze środków Unii Europejskiej. Uwarunkowania wykorzystania tych środków są duże i dlatego bardzo istotne jest zrozumienie możliwości, oraz wymagań stawianych przed beneficjentami. Trzeba pamiętać o tym, że do realizacji ambitnie przedstawionych zadań musi zostać włączone całe społeczeństwo gminy, a stworzenie warunków do ich realizacji spada w znacznej mierze na barki organów władzy samorządowej.

III. CHARAKTERYSTYKA GMINY GŁOWACZÓW.

1. Położenie, powierzchnia i ludność.

Gmina Głowaczów położona jest w zachodniej części powiatu kozienickiego, w województwie mazowieckim, w dolinie rzeki Radomki pomiędzy dużymi kompleksami leśnymi Puszczy kozienickiej i Puszczy Stromieckiej. Administracyjnie sąsiaduje z gminami powiatu radomskiego i kozienickiego. Od północy graniczy z Grabowem nad Pilicą, a od wschodu z gminą Kozienice (powiat kozienicki). Natomiast z powiatu radomskiego graniczą z gminą Głowaczów następujące jednostki: od południa – Pionki, od południowego – zachodu Jastrzębia i Stromiec oraz do zachodu gmina Jedlińsk. Posiadamy liczne atrakcje przyrodnicze np: siedlisko bociana czarnego w Grądach czy liczącą 346 drzew aleję lipową pomnik (przyrody) na trasie z Brzozy do Sewerynowi.

Na obszarze Gminy wytyczono liczne szlaki turystyczne (piesze i rowerowe) polecane przez PTTK. Szlaki te prowadzą głównie do miejsc historycznych (np.. Studzianki Pancerne).

Położenie w atrakcyjnym przyrodniczo miejscu oraz między dużymi miastami (Warszawa 70km, Lublin 110 km, Radom 33 km, Kozienice 18 km) przesądziły o tym, że Gmina stawia na rozwój turystyki (na terenie gminy znajduje się około 600 działek rekreacyjnych) i środowiska naturalnego. Na naszym terenie brak jest obiektów niebezpiecznych dla środowiska. Powierzchnia gminy wynosi 186,26 km².

Według danych GUS (stan na 31.12.2014 r.) gmina Głowaczów liczyła 7 433 mieszkańców, w tym kobiet 3 632, a mężczyzn 3 801.

W skład Gminy Głowaczów wchodzi 45 miejscowości, z których utworzone jest 39 sołectw. Najliczniejszymi pod względem ilości mieszkańców są sołectwa: Brzoza -1 402osoby i Głowaczów- 846osób.

Najmniej osób mieszka w sołectwach: Rogożek-22osoby, Henryków-23osoby, Dąbrówki-26osoby, Józefów—27osób.

Przyrost naturalny wykazuje tendencję spadkową natomiast zgony mają tendencję wzrostową.

Przebieg procesów demograficznych kształtujących liczbę populacji jest bardzo nieregularny, a wpływ czynników zewnętrznych w dużym stopniu nieprzewidywalny, stąd też przyszły przyrost liczby mieszkańców gminy jest trudny do określenia.

Tabela nr 1. Liczba ludności gminy Głowaczów w latach 2009 – 2014

Wyszczególnienie	Lata					
	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba ludności	7251	7602	7510	7636	7489	7436
urodzenia	89	101	90	72	87	69
zgony	86	85	102	115	125	120

2.Gospodarka i rolnictwo.

Poziom aktywności gospodarczej mieszkańców gminy jest niski. Jest gminą typowo rolniczą o niskim dochodzie podatkowym na jednego mieszkańca gminy, ze względu na słabą klasę ziemi w większości kl. V i VI .Uprawia się w szczególności zboża oraz ziemniaki. Poniższa tabela podaje ilość zarejestrowanych podmiotów gospodarczych, brak jednak danych, ile podmiotów jest nieaktywnych (np. zawieszona działalność). Jednocześnie należy przypuszczać, że sporą jest grupa mieszkańców gminy prowadząca działalność gospodarczą w tzw. „szarej strefie” – nielegalne (bezkoncesyjne) wyręb, obróbka i sprzedaż drzewa, handel.

Tabela nr 2. Jednostki gospodarcze w 2014 r.

JEDNOSTKI GOSPODARCZE WG REGON	ILOŚĆ
PRODUKCYJNE	10
HANDLOWE	73
USŁUGOWE	152
USŁUGOWO – HANDLOWE	19
PRODUKCYJNO – USŁUGOWO – HANDLOWE	24
OGÓŁEM	278

Rolnictwo stanowi podstawowy sektor w gospodarce gminy. Użytki rolne stanowią 64,26 % powierzchni terenu, tj. 11 967 ha. Przeważają indywidualne gospodarstwa rolne o średniej powierzchni 5,7 ha, w których działalność rolnicza stanowi podstawowe źródło utrzymania. Głównym kierunkiem specjalizacji jest gospodarka zbożowo – okopowa. Teren posiada duże tradycje w produkcji owoców miękkich – truskawek oraz warzyw i hodowli trzody chlewnej i bydła.

- grunty orne – 65,7%
- sady – 1%
- łąki – 12,4%
- pastwiska – 4,5%
- lasy i grunty leśne w gospodarstwach indywidualnych – 12,4%

3. Bezpieczeństwo publiczne

W ramach reorganizacji pracy policji zlikwidowano Posterunek Policji w Głowaczowie i przeniesiono do utworzonego Komisariatu Policji w Grabowie, który czuwa nad bezpieczeństwem mieszkańców.

4. Ochrona zdrowia

Na terenie gminy Głowaczów znajdują się 3 ośrodki zdrowia:

- Niepubliczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Głowaczowie,

- Niepubliczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Brzózcie,
- Niepubliczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Studziankach Pancernych.

Na terenie gminy Głowaczów funkcjonują 2 gabinety stomatologiczne w Głowaczowie i Brzózcie oraz 2 apteki.

5. Oświata

Na terenie gminy Głowaczów znajdują się następujące placówki wychowawcze i oświatowe:

- 2 przedszkola: przy szkołach w Głowaczowie i Brzózcie
- Zespół Wychowania Przedszkolnego w Ursynowie
- 4 szkoły podstawowe: 3 prowadzonych przez gminę Głowaczów (w Głowaczowie, Brzózcie, Cecylówce - Brzózkiej) i 1 prowadzone przez Stowarzyszenie (Ursynów). Łącznie w szkołach prowadzonych jest 27 oddziałów i uczy się w nich 409 uczniów
- 3 gimnazja – 2 prowadzone przez gminę: w Głowaczowie, Brzózcie i Ursynowie (prowadzone przez Stowarzyszenie), łącznie 14 oddziałów i 242 uczniów.

W szkołach w Głowaczowie, Brzózcie, Ursynowie i Cecylówce –Brzózkiej znajdują się świetlice z zapleczem kuchennym (możliwość dożywiania). W oświacie na terenie gminy zatrudnionych jest ok. 120 nauczycieli i ok. 24 pracowników administracyjnych i technicznych. Szkoły na terenie gminy są sukcesywnie wyposażone w sale komputerowe. Pracownie funkcjonują we wszystkich szkołach, z łączną liczbą 100 komputerów. W szkołach naucza się dwóch języków obcych.

Szkoły organizują zajęcia pozalekcyjne i nadobowiązkowe. Organizowane są zajęcia sportowe, informatyczne, plastyczne, muzyczne, teatralne, ekologiczne i komunikacyjne.

Tabela nr.3 Liczba uczniów w roku szkolnym 2014/2015

Lp	Nazwa placówki	„0”		I	II	III	IV	V	VI	Razem	Razem Bez”0”
		5	6								
1	PSP Głowaczów	-	20	54	24	45	21	30	38	232	212
2	PSP Brzóza	-	-	22	22	19	19	16	23	131	131
3	PSPCecylówka	5	11	2	8	8	7	11	18	70	54
4	PSP Ursynów	0	9	8	4	6	9	9	4	49	40
	RAZEM	5	40	86	58	78	56	66	83	482	437
5	PG Głowaczów	x	x	33	42	43	x	x	x	118	118
6	PG Brzóza	x	x	31	35	19	x	x	x	85	85
7	PG Ursynów	x	x	5	6	14	x	x	x	25	25

	Razem	69	83	76	x	x	x	228	228
	RAZEM							710	665

6. Kultura

Na terenie gminy Głowaczów nie ma żadnych ośrodków kultury poza Gminną Biblioteką w Głowaczowie oraz jej filią w Brzozie.

Biblioteka Publiczna Gminy Głowaczów posiada księgozbiór liczący 10.296 pozycji jej filia w Brzozie liczy – 7.223 pozycji.

IV. PROBLEMY SPOŁECZNE.

A. Zarys problemów społecznych

- źródłem większości problemów społecznych jest słabo rozwinięty rynek pracy
- spora część rodziców wyjeżdża za pracą, co nie sprzyja integracji i prowadzi do trudności wychowawczych
- brak pracy i perspektyw na przyszłość powoduje brak zaangażowania mieszkańców w sprawy wspólne
- ludzie nie mają czasu na wspólne życie gminne, zajęci są sobą i swoimi problemami
- bezrobotni żyjący z zasiłków i innych form wsparcia udzielanego przez OPS przyzwyczajają się do tego i są bierni
- brakuje liderów
- brak jest neutralnego, publicznego miejsca spotkań zarówno dla ludzi młodych jak i starszych
- ludzie młodzi nie mają co zrobić z czasem wolnym.

W rozwiązywaniu problemów społecznych należy zastanowić się jakie są szanse zewnętrzne i wewnętrzne gminy, a także silne i słabe strony wewnątrz gminy i na zewnątrz.

B. Analiza SWOT

W planowaniu strategicznym stosowane są różne techniki analityczne oraz sposoby dochodzenia do konstruktywnych wniosków. Ze względu na wagę zagadnienia należy przy tym korzystać ze sprawdzonych metod. Planowanie strategiczne powinno zostać podporządkowane regułom takim jak:

- **nazwanie, określenie, zdefiniowanie problemu** / to jak zdefiniujemy problem w dużym stopniu określa, które cele i metody powinny być zastosowane, aby ocenić przydatność alternatywnych rozwiązań. Ma to bezpośredni wpływ na wybór konkurencyjnych opcji.
- **przyjęcie kryteriów ewaluacyjnych** / pod jakimi względami będziemy porównywali ze sobą i oceniali sposoby rozwiązania/
- **określenie konkurencyjnych sposobów postępowania** / zakładamy, że zawsze da się wyróżnić kilka sposobów rozwiązywania problemu, należy je też opisać ze szczegółami /
- **prezentacja alternatyw i ich selekcja** / tu następuje ocena alternatyw według ustalonych kryteriów ewaluacyjnych i wybór jednej z nich/
- **bieżące monitorowanie i ewaluacja wyników wybranej do realizacji polityki** / po wyborze sposobu rozwiązania konieczna jest stała ocena czy przyjęte rozwiązanie wpływa w zamierzony sposób na rzeczywistość społeczną/.

W praktyce najczęściej wykorzystywaną metodą jest **Analiza SWOT**. Skrót SWOT pochodzi od czterech angielskich słów Strengths / silne strony/, Weaknesses / słabe strony /, Opportunities / szanse /, Threats / zagrożenia / . Metoda ta pozwala na ocenę wewnętrznych i zewnętrznych czynników wpływających na rozwój badanej organizacji . Każda grupa rozpatrywana jest pod kątem dodatniego i ujemnego wpływu na badaną organizację.

Szanse zewnętrzne:

- stworzenie taboru kolejowego
- współpraca gminy z samorządem powiatowym, umiejscowienie planu rozwoju gminy w planach rozwoju powiatu i regionu
- osiedlanie się „weekendowych wczasowiczów” na terenie gminy /powstawanie miejsc wypoczynkowych /
- wykorzystanie Internetu w celu promocji gminy
- pozyskiwanie środków finansowych poprzez uczestnictwo gminy w programach wspierających rozwój obszarów wiejskich
- coraz większe nakłady na rozwój agroturystyki, wzrost zamożności społeczeństwa
- propagowanie zdrowego stylu życia na łonie przyrody

Szanse wewnętrzne:

- rozwój agroturystyki w gospodarstwach indywidualnych

- wykorzystanie terenów położonych nad Radomką w celu stworzenia ośrodka szkoleniowego
- wykorzystanie bazy szkolnej i sportowej
- organizowanie imprez okolicznościowych
- wykorzystanie infrastruktury technicznej / budynki w posiadaniu wspólnoty lokalnej/ do stworzenia Klubu Integracji Międzypokoleniowej
- klub sportowy
- rozbudowanie działalności i lepsza współpraca lokalnych stowarzyszeń
- walory agroturystyczne i rekreacyjne, położenie geograficzne gminy
- aktywne środowisko oświaty.

Zagrożenia zewnętrzne:

- migracja ludzi młodych za pracą
- słabo rozwinięty system połączeń komunikacyjnych z większymi miejscowościami

Zagrożenia wewnętrzne :

- brak miejsc pracy
- małe, rozdrobnione gospodarstwa, słaba jakość gleb
- niska świadomość społeczna

C. Analiza potrzeb społecznych

Aby sprawnie realizować plan działania zamierzony w strategii dokonaliśmy analizy potrzeb społecznych i poziomu ich zaspokajania w różnych grupach społecznych.

Grupa społeczna	Potrzeba	Poziom zaspokojenia
Dzieci i młodzież	-spędzanie czasu wolnego poza domem -wszechstronny rozwój fizyczny poprzez uczestnictwo w zajęciach sportowych i rekreacyjnych	-niski: poza szkołami brak miejsc posiadających jakąś ofertę spędzania czasu wolnego -średni: głównym miejscem organizującym zajęcia sportowe jest szkoła; Klub Sportowy nie posiada programu motywującego dzieci

	<p>- rozwój intelektualny i kulturowy</p> <p>- integracja ze starszymi pokoleniami -rodziców i dziadków /</p> <p>- potrzeba lepszego poznania swoich lokalnych korzeni</p>	<p>młodzież do naboru; nie w pełni wykorzystana infrastruktura gminy /basen otwarty nie jest udostępniany w okresie letnim wymaga remontu/</p> <p>-Brak ścieżek rowerowych chociaż istnieją tereny nadające się do wycieczek rowerowych</p> <p>-średni; szkoła jest jedynym miejscem posiadającym adekwatną ofertę, na terenie gminy brak inicjatyw, kółek zainteresowań, klubów</p> <p>- niski: obserwuje się rozpad więzi wewnątrzrodzinnych co jest spowodowane migracją rodziców za pracą; występuje niska świadomość znajomości dziejów swojej miejscowości</p> <p>- niski</p>
<p>Osoby starsze</p> <p>Rodziny</p>	<p>- spędzanie czasu wolnego poza domem</p> <p>- przekazywanie znikających umiejętności i obyczajów młodszemu pokoleniu</p> <p>- spotkania okolicznościowe w szerszym gronie</p> <p>- utrzymywanie kontaktów z osobami samotnymi</p> <p>-specjalistyczna pomoc rehabilitacyjna</p> <p>Większa integracja między pokoleniowa</p> <p>Rozwiązywanie problemów alkoholowych</p>	<p>Niski</p> <p>-niski; na terenie gminy nie ma programu podtrzymującego te zwyczaje</p> <p>-średni; sporadycznie są organizowane spotkania dla osób starszych np. spotkania opłatkowe</p> <p>- wysoki: problem osamotnienia osób starszych na terenie nie należy do najważniejszych w tym zakresie GOPS stosuje rozwiązania.</p> <p>-niski; brak programu wychodzącego naprzeciw problemom związanym z migracją rodziców za pracą i pozostawiania dzieci bez kontroli</p> <p>-niski; na terenie działa GKRPA ale problem alkoholizmu nie znika</p>

	Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie -opieka nad dzieckiem w wieku przedszkolnym -usługi poradnicze, psychologiczne, prawne dla członków rodzin dotkniętych problemami -wprowadzenie asystentów rodziny	średni; powołano Zespół Interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie, -niski brakuje programu rozwiązywania tego problemu - niski; brakuje punktu poradnictwa specjalistycznego -średni: zatrudnienie asystenta rodziny z dotacji Wojewody
--	--	--

Zasoby

Do realizacji strategii posiadamy zasoby instytucjonalne takie jak:

- kreatywne, aktywne środowisko nauczycieli
- nieformalne wspólnoty mieszkańców
- spora grupa przyjezdnych działkowiczów i wczasowiczów
- aktywna młodzież
- nauczyciele emeryci
- starsze osoby posiadające zanikające umiejętności / np. znajomość przepisów kulinarnych, wyrobów artystycznych, hafciarstwo /
- możliwość zainicjowania działań wolontariuszy

Występują te pozytywne więzi pomiędzy mieszkańcami ale też występują nieliczne przejawy wzajemnej pomocy i wspólnych działań.

Czynniki sprzyjające integracji społecznej:

- lider, który jednoczy środowisko
- punkty integracji publicznej, historia Głowaczowa

Czynniki utrudniające integrację:

- brak pracy, rozdrobnione gospodarstwa, brak zakładów pracy, brak inwestorów prywatnych / poszukiwanie ludzi, którzy będą chcieli zainwestować na naszym terenie.

D. Bezrobocie

Bezrobocie stanowi poważny problem gminy Głowaczów. Wysoki odsetek osób pozostających bez pracy utrzymuje się na wysokim poziomie od wielu lat, co powoduje, że część osób utraciło prawo do zasiłków. Ponadto, w okresie ostatnich pięciu lat liczba bezrobotnych waha się od 608 do 708 osób.

Bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Koźienicach na dzień 31.12.2013r było 689 osób, więc stanowią 9,2 % ogółu mieszkańców gminy.

Zatrważająca jest liczba długotrwale bezrobotnych zarejestrowanych w urzędzie pracy 433 osób w stosunku do liczby ogółem zarejestrowanych tj. ok.72% .

Bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy w Koźienicach na dzień 31.12.2014r było 579osób, więc stanowią 7,8 % ogółu mieszkańców gminy.

Tabela nr 1. Liczba bezrobotnych w gminie Głowaczów w latach 2009 – 2013

Wyszczególnienie	Lata				
	2009	2010	2011	2012	2013
Liczba ludności	7251	7602	7510	7636	7489
Bezrobotni ogółem	610	608	658	708	689
Bezrobotni długotrwale ogółem	360	381	412	432	433
Bezrobotni ogółem prawem do zasiłku	72	39	67	66	72

Problemem wydaje się oszacowanie wiarygodności danych na temat bezrobocia w gminie. Zła jakość gleb i niewielki areal większości gospodarstw sztucznie ukrywają faktyczną liczbę osób pozostających bez pracy.

W świetle przepisów rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny podlega posiadacz gospodarstwa o areale mniejszym niż 2 ha przeliczeniowe, przy czym ubezpieczeniu poza okresem pobierania zasiłku podlegają jedynie ci właściciele, których gospodarstwo nie przekracza 1 ha przeliczeniowego. Uwzględniając dodatkowo niepracujących współmałżonków osób zatrudnionych, podlegających z tego tytułu ubezpieczeniu, okazuje się, że faktyczna liczba bezrobotnych na terenie gminy Głowaczów jest zdecydowanie wyższa. Gmina w ostatnich latach organizowała roboty publiczne

o charakterze zatrudniania interwencyjnego dla bezrobotnych. W dalszych latach planuje się dalsze działania tego typu i zatrudnienie bezrobotnych i stażystów.

V. POMOC SPOŁECZNA W GMINIE GŁOWACZÓW

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Głowaczowie zatrudnia 4 osoby w tym 3 pracowników socjalnych pracujących w rejonach opiekuńczych, 1 kierownika. Od 2013 w ramach programu wspierania rodziny zatrudniony jest asystent rodziny.

Celem pomocy społecznej jest zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin oraz umożliwienie im bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka. Prawo do świadczeń z pomocy społecznej uwarunkowane jest wykazaniem się własną aktywnością w zakresie zaspokajania swych potrzeb życiowych. Pomoc społeczna nie może stanowić stałego źródła utrzymania, zwłaszcza jeśli idzie o osoby, które mają wszelkie warunki ku temu, aby podjąć pracę. Zakłada się, że pomoc społeczna powinna w miarę możliwości doprowadzić do życiowego uaktywnienia się osoby korzystającej ze świadczeń, a także jej integracji ze środowiskiem społecznym.

Pomoc społeczna adresowana jest do obywateli polskich i cudzoziemców posiadających prawo stałego pobytu lub status uchodźcy, zamieszkujących i przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Osoby i rodziny, które korzystają z pomocy społecznej obowiązane są do współdziałania w rozwiązaniu swoich trudnych sytuacji życiowych przy wsparciu ze strony pracownika socjalnego.

Niemożliwość odnalezienia się w nowej rzeczywistości prowadzą do ciągłego obniżania się zdolności mieszkańców do samodzielnego rozwiązywania problemów i uzależniania się od sformalizowanych procedur i instytucji państwowych i samorządowych.

Wysoce niepokojące jest także trwałe uzależnianie się od pomocy społecznej i niechęć do podejmowania osobistej odpowiedzialności za los własny i własnej rodziny, prowadzący do wykorzystania pomocy społecznej i instytucji gminnych, jako naturalnego i należnego sposobu świadczeń ze strony społeczeństwa.

Jednym z głównych celów prowadzonej polityki społecznej powinno być zatem wyrobienie umiejętności społecznych w takim zakresie, aby mieszkańcy potrafili samodzielnie rozwiązywać pojawiające się przed nimi problemy i zagrożenia. Instytucje państwowe i samorządowe winny pełnić wobec jednostek, rodzin i organizacji społecznych rolę jedynie pomocniczą.

1.Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje:

- A) osobie samotnie gospodarującej, której dochód nie przekracza kwoty 542zł /m-c,
B) osobie w rodzinie, w której dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty 456zł/ m-c, rodzinie, której dochód nie przekracza sumy kwot kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednego z powodów wymienionych w art.7 pkt.2-15 ustawy o pomocy społecznej lub innych okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy społecznej.

Pomoc społeczna polega w szczególności na:

- 1) przyznawaniu i wypłacaniu przewidzianych ustawą świadczeń,
- 2) pracy socjalnej,
- 3) prowadzeniu i rozwoju niezbędnej infrastruktury socjalnej,
- 4) analizie i ocenie zjawisk rodzących zapotrzebowanie na świadczenia pomocy społecznej,
- 5) realizacji zadań wynikających z rozeznania potrzeb społecznych,
- 6) rozwijaniu nowych form pomocy społecznej w samopomocy w ramach zidentyfikowania potrzeb.

2.Zasady udzielania pomocy społecznej

Świadczenia pomocy społecznej udzielane są na wniosek:

- osoby zainteresowanej,
- jej przedstawiciela bądź innej osoby, za zgodą zainteresowanego,
- przedstawiciela ustawowego.

Pomoc społeczna może być także udzielona z urzędu. Ośrodek pomocy społecznej, do którego osoba lub rodzina może zgłosić się o przyznanie pomocy zależy od miejsca zamieszkania. Decyzje o przyznaniu lub odmowie przyznania pomocy wymagają przeprowadzenia uprzednio wywiadu środowiskowego (rodzinnego) przez pracownika socjalnego. Pomocy społecznej na zasadach określonych w ustawie udziela się osobom i rodzinom, w szczególności z powodu:

1. ubóstwa,
2. sieroctwa,
3. bezdomności,
4. bezrobocia,
5. niepełnosprawności,
6. długotrwałej lub ciężkiej choroby,
7. przemocy w rodzinie,
8. potrzeby ochrony macierzyństwa lub wielodzietności,
9. bezradności w sprawach opiekuńczo – wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych i wielodzietnych,
10. braku umiejętności w przystosowaniu do życia młodzieży opuszczającej placówki opiekuńczo – wychowawcze,
11. trudności w integracji osób, które otrzymały status uchodźcy,
12. trudności w przystosowaniu do życia po upuszczeniu zakładu karnego,
13. alkoholizmu lub narkomanii,
14. zdarzenia losowego i sytuacji kryzysowej,
15. klęski żywiołowej lub ekologicznej.

3. Świadczenia z pomocy społecznej

Zgodnie z zapisem art.36 ustawy o pomocy społecznej, świadczeniami z pomocy społecznej są:

1. Świadczenia pieniężne:
 - a) zasiłek stały,
 - b) zasiłek okresowy i specjalny zasiłek okresowy,
 - c) zasiłek celowy i specjalny zasiłek celowy,
 - d) zasiłek i pożyczka na ekonomiczne usamodzielnienie się,
 - e) pomoc dla rodzin zastępczych,
 - f) pomoc na usamodzielnienie się oraz na kontynuowanie nauki,
 - g) świadczenia pieniężne na utrzymanie i pokrycie wydatków związanych z nauką języka polskiego dla uchodźców.
2. Świadczenia niepieniężne:
 - a) praca socjalna,
 - b) bilet kredytowy,

- c) składki na ubezpieczenie zdrowotne,
- d) składki na ubezpieczenie społeczne,
- e) pomoc rzeczowa, w tym na ekonomiczne usamodzielnienie się,
- f) sprawienie pogrzebu,
- g) poradnictwo specjalistyczne,
- h) interwencja kryzysowa,
- i) schronienie,
- j) posiłek,
- k) niezbędne ubranie,
- l) usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania, w ośrodkach wsparcia oraz w rodzinnych domach pomocy,
- m) specjalistyczne usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania oraz w ośrodkach wsparcia,
- n) mieszkanie chronione,
- o) pobyt i usługi w domu pomocy społecznej,
- p) opieka i wychowanie w rodzinie zastępczej i placówce opiekuńczo – wychowawczej,
- r) pomoc w uzyskaniu odpowiednich warunków mieszkaniowych, w tym w mieszkaniu chronionym, pomoc w uzyskaniu zatrudnienia, pomoc na zagospodarowanie – w formie rzeczowej dla osób usamodzielnianych,
- s) szkolenia, poradnictwo rodzinne i terapia rodzinna prowadzone przez ośrodki adopcyjno – opiekuńcze.

4. Zadania własne gminy

W ciągu ostatnich lat ubóstwo stało się w Polsce jedną z najpoważniejszych kwestii społecznych. Wraz z rozpoczęciem procesu przemian społeczno – ustrojowych zjawisko ubóstwa weszło z nową, dotąd nieznaną, fazą rozwoju. Restrukturyzacja wszystkich gałęzi gospodarki narodowej wygenerowała jako efekt uboczny, ale wkalkulowany w koszty społeczne, lawinowo rosnące bezrobocie, które okazało się być niemal najistotniejszym czynnikiem sprawczym szybkiej degradacji ekonomicznej zarówno jednostki, jak i rodziny wpływając na wzrost biedy i rozszerzenie się strefy ubóstwa.

Głęboki wpływ bezrobocia na kształtowanie się nowej struktury społecznej a co za tym idzie, nowej warstwy ubogich, znajduje potwierdzenie w fakcie, iż przeważająca większość świadczeniobiorców pomocy społecznej to osoby będące w dezaktywacji zawodowej i zarejestrowane w Powiatowych Urzędach Pracy. Jednocześnie problem bezrobocia związany jest nierozdzielnie z brakiem stałych dochodów i najbardziej dotyka gospodarstwa domowe składające się z rodzin wielodzietnych i niepełnych, jak również z rodzin żyjących z osobą niepełnosprawną bądź długotrwale chora.

Negatywną konsekwencją zjawiska bezrobocia, mającą niebagatelny wpływ na rozprzestrzenianie się zasięgu ubóstwa, oprócz wcześniej wymienionej dezaktywacji zawodowej znacznej części społeczeństwa na skutek pogorszenia się ogólnej kondycji rynku pracy, jest również problem podejmowania zatrudnienia za niskie wynagrodzenie.

W wyniku tego „teraźniejsza bieda” dotyka również pracownicze i chłopskie gospodarstwa domowe, które dotychczas utrzymywały się na umiarkowanym poziomie, ale wystarczającym do przyzwoitego życia o własnych siłach.

Ubożenie społeczeństwa Gminy Głowaczów spowodowane jest głównie: brakiem pracy, degradacją jednostek spowodowaną uzależnieniami, niepełnosprawnością i prowadzi często do tego, że ludzie tracąc oparcie zasilają szeregi osób wykluczonych społecznie.

Pracownicy Ośrodka Pomocy Społecznej w Głowaczowie niejednokrotnie, chcąc zaspokoić jak najszerszej potrzeby swoich podopiecznych, muszą we własnym zakresie dokonywać dramatycznego wyboru pomiędzy stopniem ważności uzasadnionej przez osobę ubiegającą się potrzeby. Realizowanie pomocy społecznej przy chronicznym braku wystarczających środków finansowych sprawia, że świadczona pomoc często staje się źródłem frustracji podopiecznych, niezadowolenia, przy czym nie wynika to ze złej woli żadnej ze stron.

Problem ubóstwa jest zjawiskiem szczególnie niepokojącym, jest zagrożeniem, gdyż stwarza warunki do powstawania szeregu patologicznych zachowań jak kradzieże, rozboje czy uzależnienia. Bieda jest zagrożeniem biologicznych podstaw życia ludzi, spowodowanych nie tylko brakiem żywności, ale również wiąże się z brakiem możliwości leczenia, edukacji i całego szeregu niekorzystnych czynników osłabiających osoby i rodziny.

W gminie Głowaczów liczba gospodarstw domowych żyjących poniżej minimum egzystencji jest duża i ma tendencje wzrostu. W każdym miesiącu, do GOPS trafiają nowe rodziny o niskich dochodach lub ich braku, które nigdy wcześniej nie korzystały z pomocy społecznej. Ośrodek Pomocy Społecznej w Głowaczowie opłaca posiłki w przedszkolach dla dzieci z rodzin najbiedniejszych, uczęszczających do grup „0” i 5- latki. Prowadzone jest dożywianie uczniów we wszystkich szkołach podstawowych i gimnazjum. Zadanie to jest

finansowane w równych częściach ze środków własnych gminy oraz z budżetu wojewody. Dożywianiem objęto wszystkie dzieci, które kwalifikowały się do tej formy pomocy i które chciały z niej skorzystać.

5. Usługi opiekuńcze

Do zadań własnych gminy należy realizacja usług opiekuńczych. Zgodnie z zapisem art. 50 ustawy o pomocy społecznej usługi te należą się:

a) osobie samotnej, która z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób a jest jej pozbawiona

b) osobie, która wymaga pomocy innych osób, a rodzina, a także wspólnie zamieszkujący małżonek, wstępni, zstępni nie mogą takiej pomocy zapewnić.

Usługi opiekuńcze obejmują pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opiekę higieniczną, zalecaną przez lekarza pielęgnację oraz, w miarę możliwości, zapewnienie kontaktów z otoczeniem. Ośrodek Pomocy Społecznej w Głowaczowie przyznając usługi opiekuńcze ustala ich zakres, okres przez jaki będą świadczone i miejsce świadczenia. Usługi opiekuńcze świadczone są codziennie od poniedziałku do piątku w zakresie: pomocy w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opieki higienicznej zalecanej przez lekarza pielęgnacji oraz w miarę możliwości, zapewnienie kontaktu z otoczeniem.

Tabela 2. Liczba osób, którym udzielono pomocy i wsparcia w latach 2009-2014
w ramach zadań własnych i zleconych

LATA	2009	2010	2011	2012	2013	2014
OSOBY I RODZINY, KTÓRYM PRZYZNANO ŚWIADCZENIE						
Liczba osób	5	741	588	603	608	740 591
W tym: osoby długotrwale korzystające	6	193	158	179	187	193
Liczba rodzin	7	370	303	325	343	487 333
Liczba osób w rodzinach	8	1229	1228	1 190	1 188	1 655 1161
OSOBY I RODZINY, KTÓRYM PRZYZNANO ŚWIADCZENIE PIENIĘŻNE				X	X	X
Liczba osób ogółem	9	284	232	237	250	383 264
Liczba rodzin	10	127	127	130	109	251 164
Liczba osób w rodzinach	11	418	508	721	272	601 382
OSOBY I RODZINY, KTÓRYM PRZYZNANO ŚWIADCZENIE NIEPIENIĘŻNE				X	X	X
Liczba osób ogółem	12	451	356	368	358	357 327
Liczba rodzin	13	243	176	197	234	236 169
Liczba osób w rodzinach	14	811	704	473	916	1 054 779

Tabela 3. Liczba osób, którym udzielono pomocy finansowej w latach 2009-2014

LATA	2009	2010	2011	2012	2013	2014
ZASIŁEK STAŁY				X	X	X
Liczba osób	1	47	47	55	56	58 53
Kwota świadczeń w złotych	2	139000	173000	210 936	211 183	240 226 248798
ODPŁATNOŚĆ GMINY ZA POBYT W DOMU POMOCY SPOŁECZNEJ				X	X	X
Liczba osób	3	2	4	5	7	6 8
Kwota świadczeń w złotych	4	37000	59000	92 795	116 830	134 858 164115

ZASIŁEK OKRESOWY					X	X	X
Liczba osób	5	140	146	132	146	157	153
Kwota świadczeń w złotych	6	239000	228000	197 915	239 803	341 266	327762
ZASIŁEK CELOWY OGÓŁEM					X	X	X
Liczba osób ogółem	7	97	102	50	47	63	57
Liczba rodzin	8	40000	44000	18 913	26 486	22 837	19666
ŚWIADCZENIE PRYZNANE W RAMACH PROGRAMU WIELOLETNIEGO "POMOC PAŃSTWA W ZAKRESIE DOŻYWIANIA"					X	X	
Liczba osób	9	489	488	346	339	349	323
Kwota świadczeń w złotych	10	120000	108000	100 000	116 357	121 148	105415

VI. KIERUNKI DZIAŁAŃ W ROZWIĄZYWANIU PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH.

Instytucje i organizacje działające w zakresie rozwiązywania problemów społecznych.

- 1) Urząd Gminy w Głowaczowie
- 2) Ośrodek Pomocy Społecznej w Głowaczowie
- 3) Gminny Zespół Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
- 4) Gminna Komisja Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Głowaczowie
- 5) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Koźienicach
- 6) Powiatowy Zespół Orzekania o Niepełnosprawności w Radomiu
- 7) Powiatowy Urząd Pracy w Koźienicach
- 8) Dom Pomocy Społecznej w Koźienicach
- 9) Komisariat Policji w Grabowie
- 10) Szkoły
- 11) CARITAS

Pomoc osobom znajdującym się w trudnej sytuacji mieszkaniowej

1. Cele:

- zabezpieczenie lokali socjalnych i komunalnych
- zmniejszenie wydatków rodziny na utrzymanie lokali mieszkalnych

2. Kierunki realizacji celów:

- pozyskanie środków finansowych na budownictwo socjalne i komunalne
- informowanie o możliwości uzyskania pomocy finansowej w formie dodatku mieszkaniowego
- budowa lub pozyskanie lokali mieszkalnych
- pomoc finansowa rodzinom o niskich dochodach w realizacji opłat mieszkaniowych

Pomoc osobom bezrobotnym

1.Cele

- zmniejszenie bezrobocia poprzez:
 - stwarzanie warunków do powstawania miejsc pracy (roboty publiczne, grupy interwencyjne).
 - kształcenie zawodowe stosowne do wymogów i potrzeb lokalnego rynku pracy, poprzez udział w projektach unijnych realizowanych przez GOPS oraz Powiatowy Urząd Pracy w Koźlenicach.

2.Kierunki realizacji celów

- do najpilniejszych zadań w tym zakresie należy przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu, bezrobociu
- współpraca z instytucjami i organizacjami zajmującymi się problematyką rynku pracy (Powiatowy Urząd Pracy w Koźlenicach)
- monitorowanie rynku pracy
- dostosowanie szkoleń dla bezrobotnych
- informowanie bezrobotnych i zagrożonych bezrobociem na temat istniejących form pomocy
- pomoc prawna
- pomoc finansowa

Pomoc osobom starszym i niepełnosprawnym – rozszerzenie usług dla ludzi starszych oraz tworzenie samopomocowych grup wsparcia.

1.Cele

- ogólna dostępność do usług bytowych, zdrowotnych ułatwiających życie ludziom starszym
- zapewnienie odpowiednich warunków do zaspokojenia potrzeb bytowych, zdrowotnych i społecznych dla osób starszych i niepełnosprawnych nie mogących zaspokoić ich we własnym zakresie.

2. Kierunki realizacji celów

- respektowanie praw osób starszych do godnego życia w społeczeństwie
- zapewnienie poczucia bezpieczeństwa osobom starszym poprzez zabezpieczenie ich funkcjonowania w środowisku lokalnym
- integracja ze środowiskiem osób starszych i niepełnosprawnych
- aktywizowanie rodzin i środowiska lokalnego do działania na rzecz osób starszych i niepełnosprawnych
- rozwój infrastruktury pomocy społecznej niezbędnej w zaspakajaniu potrzeb opiekuńczych i bytowych osób starszych i niepełnosprawnych
- zagospodarowanie czasu wolnego osób starszych
- włączenie osób starszych do życia w lokalnej społeczności
- pomoc osobom niepełnosprawnym (ze szczególnym uwzględnieniem osób z zaburzeniami psychicznymi)

Nieunikniony proces starzenia się stwarza konieczność podjęcia przez społeczeństwo wielu zadań.

Zapobieganie patologii społecznej i alkoholizmowi i przeciw działanie wykluczeniu społecznemu i marginalizacji oraz przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jednolity: Dz.U nr 147 poz.1231 z 2002 roku) prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych należy do zadań własnych gminy. Ustawa wymienia pięć zadań, które winne być realizowane w ramach uchwalanego corocznie przez Radę Gminy programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych (załącznik Nr 1):

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu
2. udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie
3. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej, w szczególności dla dzieci i młodzieży
4. wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązaniu problemów alkoholowych

5. podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13 i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego.

Powyższe zadania są realizowane ze środków pochodzących z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Proponowane kierunki działań:

- kontynuacja działalności Punktu Konsultacyjnego ds. Uzależnień
- poradnictwo dla osób uzależnionych i ich rodzin (pielęgniarki środowiskowe)
- organizowanie obozów – kolonii terapeutycznych (OPS)
- organizacja zajęć pozalekcyjnych, atrakcyjnych form spędzania czasu wolnego dla dzieci z rodzin dysfunkcyjnych
- utworzenie świetlicy socjoterapeutycznej dla dzieci na terenie Głowaczowa.

Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie w związku z art. 6 ust. 2 i 4 oraz art.9a ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493) –został opracowany program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie jak również został powołany Gminny Zespół Interdyscyplinarny do spraw przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

1.Zadaniem Zespołu jest integrowanie i koordynowanie działań instytucji, których przedstawiciele wchodzi w skład Zespołu oraz specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności poprzez:

- a. diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- b. podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku,
- c. udzielanie pomocy, a także - w zależności od potrzeb - poradnictwa socjalnego, prawnego, psychologicznego osobom, rodzinom, grupom problemowym i środowiskom, które mają trudności lub wykazują potrzebę wsparcia w rozwiązywaniu swoich problemów,
- d. podejmowanie interwencji w przypadku przemocy domowej i uruchamianie procedur mających na celu jej powstrzymanie,
- e. rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach, możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym,
- f. inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie,
- g. podejmowanie wspólnych działań w ramach procedury „Niebieska Karta”

Pielęgnowanie lokalnego dziedzictwa kulturowego

Odmienność regionalna obszarów wiejskich w Polsce sprzyja działaniom prowadzącym do ukazania indywidualnego charakteru danej społeczności, który wyróżnia ją spośród innych. Podejmowanie działań powinny przyczynić się do zachowania ciągłości kulturowej gminy, Rozwoju tożsamości społecznej i zachowaniu dziedzictwa kulturowego-zarówno obiektów dziedzictwa kulturowego jak i elementów niematerialnych dziedzictwa, w oparciu o jego tradycyjne walory. Mają one wywołać osobiste zaangażowanie mieszkańców oraz dawać poczucie uczestnictwa we wspólnocie i współtworzeniu.

Ochrona dziedzictwa kulturowego to moralny obowiązek pielęgnowania tradycji, a także przekazania go innym pokoleniom, poprzez promowanie tradycji i kultury ludowej- spotkania z starszym pokoleniem celem przekazania tradycji ludowych (np. świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocy, tradycyjnych zawodów, potraw regionalnych.

Tworzenie mechanizmów oddolnej inicjatywy

Pobudzanie aktywności mieszkańców obszarów wiejskich na rzecz samoorganizacji i tworzenia lokalnych inicjatyw ukierunkowanych na rozwój edukacji i podnoszenia poziomu wykształcenia mieszkańców obszarów wiejskich .Organizowanie imprez integrujących środowisko lokalne-wspólny udział w imprezach, różnorodne formy spędzania czasu wolnego –zawody sportowe, zawody strażackie oraz wzbogacanie wiedzy mieszkańców o swojej gminie podczas masowych imprez „ Dni Głowaczowa, „ Puchar Wójta”, „Twórcze lato”.

Podniesienie poziomu kwalifikacji i doskonalenie zawodowe pracowników socjalnych oraz wzmocnienie kompetencji kadr i mieszkańców w zakresie planowania i realizacji celów polityki społecznej.

Szczególnie istotną kwestią w pomocy społecznej jest kształcenie pracowników socjalnych i poszukiwanie takich dyscyplin, które umożliwiłoby im doskonalenie zawodowe. Szansą na skuteczne funkcjonowanie w pomocy społecznej i zmniejszenie ilości osób zmuszonych do korzystania z niej przedsiębiorczość, czyli twórcze rozwiązanie problemów i dążenie do sukcesu przez pracowników ośrodka pomocy społecznej.

Podjęte działania:

1. Upowszechnianie etosu zawodowego pracownika socjalnego oraz uświadamianie roli i zadań pracownika socjalnego w środowisku lokalnym

2. Zwiększenie roli pracy socjalnej w działalności Ośrodka Pomocy Społecznej.
3. Uczestnictwo w sesjach szkoleniowych, konferencjach oraz warsztatach zajęciowych z zakresu samodoskonalenia i kształcenia pracowników socjalnych.

Przewidywane efekty:

1. Skuteczniejsze działania pracowników ośrodka pomocy społecznej.
2. Wzrost liczby wyspecjalizowanych pracowników socjalnych.
3. Podniesienie jakości oferowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej usług.
4. Podniesienie statusu zawodowego pracownika socjalnego.

VII. GMINNA STRATEGIA ROZWIĄZANIA PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH NA LATA 2015 - 2020

Niewystarczające środki finansowe przeznaczone na pomoc społeczną zmuszają do poszukiwania jak najefektowniejszych metod działania na rzecz rodzin i osób wymagających wsparcia. Zadaniem ośrodka jest udzielenie takiego wsparcia osobom i rodzinom, które umożliwi im samodzielną egzystencję, da szansę zaspokojenia niezbędnych potrzeb, zapewni skuteczną realizację ról społecznych oraz stworzy możliwości rozwoju.

Skuteczna pomoc – to znaczy także pozbawienie uprawnień do pomocy społecznej poprzez usunięcie bądź ograniczenie różnych dysfunkcji i wyprowadzenie z grupy ryzyka w każdym przypadku, kiedy jest to tylko możliwe. Skuteczność takich działań jest uwarunkowana kompleksowym podejściem do problemów i wprowadzeniem systemowych rozwiązań.

Kierunkiem wytyczonym w niniejszej strategii jest przede wszystkim:

- doskonalenie działań ośrodka pomocy społecznej w zakresie pomocy środowiskowej,
- zabezpieczenie opieki socjalnej dla bezrobotnych bez szansy uzyskania pracy,
- objęcie doradcą opieką społeczną,
- pomoc ludziom starszym, dzieciom i młodzieży i rodzinom z dziećmi

1.Cel strategiczny

1. Stworzenie warunków do umożliwienia osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne możliwości i uprawnienia.

2.Cele operacyjne

1. Identyfikacja przyczyn ubóstwa i czynników powodujących korzystanie z pomocy społecznej.
2. Pomoc osobom i rodzinom zagrożonym dysfunkcjami, w szczególności długotrwałym bezrobociem.
3. Rozszerzenie oferty usług na rzecz pomocy ludziom starszym.
4. Pomoc osobom niepełnosprawnym (ze szczególnym uwzględnieniem osób z zaburzeniami psychicznymi).
5. Podniesienie poziomu kwalifikacji i doskonalenie zawodowe pracowników socjalnych zatrudnionych w Ośrodku Pomocy Społecznej.

3.Przebieg realizacji założeń

• CEL OPERACYJNY NR 1

Identyfikowanie przyczyn i czynników powodujących korzystanie z pomocy społecznej.

Z przeprowadzonej diagnozy sytuacji w Ośrodku Pomocy Społecznej w Głowaczowie wynika, że główną przyczyną korzystania z pomocy społecznej jest bezrobocie. Przeciwdziałanie temu zjawisku i zapewnienie utrzymania źródeł dochodu jest jednym z warunków zmniejszenia liczby osób ubiegających się o pomoc. Podopieczni borykają się z różnymi rodzajami problemów, takimi jak:

- niepełnosprawność,
- długotrwała choroba oraz problemy związane ze strukturą rodziny, np. rodzina niepełna, bezradność w sprawach opiekuńczo – wychowawczych.

Skuteczne przeciwdziałanie problemom społecznym musi opierać się ciągłej diagnozie sytuacji oraz prawidłowym przepływie informacji.

Podjęte działania:

Analiza rzeczywistych potrzeb społecznych.

1. Dążenie do określenia zapotrzebowania na pomoc finansową niezbędną do zaspokojenia potrzeb.
2. Rozpoznanie występowania głównych problemów społecznych i ich zasięgu.
3. Ustalenie zasad współpracy przy wymianie informacji między instytucjami i organizacjami współpracującymi z ośrodkiem pomocy społecznej.
4. Analiza skarg, wniosków, interwencji osób korzystających z pomocy.

Przewidywane efekty

1. Rozpoznanie źródła zagrożeń życia społecznego na terenie gminy Głowaczów.
2. Opracowanie diagnozy i wykorzystanie uzyskanych informacji w działaniach w zakresie pomocy społecznej.
3. Zwiększenie efektywności działań i skuteczne reagowanie ośrodka pomocy społecznej oraz organizacji i instytucji współpracujących na aktualnie występujące na terenie gminy problemy.
4. Wykorzystanie w celach profilaktycznych źródła informacji o przyczynach korzystania z pomocy społecznej.

• CEL OPERACYJNY NR 2

Pomoc osobom i rodzinom zagrożonym dysfunkcją.

Jednym z ważniejszych priorytetów pomocy społecznej jest pomoc osobom i rodzinom, które znalazły się w trudnej sytuacji oraz rodzinom dysfunkcyjnym. Do najpilniejszych zadań w tym zakresie należy przeciwdziałanie biedzie, bezrobociu, powstawaniu patologii. Pomoc ta musi pozwalać na wyprowadzenie rodzin z trudnej sytuacji życiowej i zapobieganie ich marginalizacji. Służyć temu mają różnorodne formy aktywizacji zawodowej, skierowane szczególnie do zagrożonych bezrobociem.

Wspomaganie i wspieranie rodzin, które wychowują małoletnie dzieci i mają problemy w pełnieniu funkcji opiekuńczo - wychowawczych wobec nich oraz rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym, w których wychowują się dzieci lub których dzieci zostały okresowo umieszczone w pieczy zastępczej poprzez wprowadzanie asystenta rodziny.

Istotnym elementem systemu pomocy dziecku i rodzinie na poziomie lokalnym w myśl założeń ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011r. jest wprowadzenie asystenta rodziny na poziomie samorządu gminnego. Celem pracy

asystenta rodziny jest niedopuszczenie do oddzielenia dziecka od rodziny lub umożliwienie powrotu dziecka umieszczonego w systemie pieczy zastępczej. Zadaniem asystenta rodziny jest pomoc rodzinie przy wdrażaniu prawidłowych postaw życiowych wszystkich jej członków. Współpraca z asystentem odbywa się za zgodą rodziny. Pierwszy kontakt asystenta z rodziną następuje w obecności pracownika socjalnego. Podczas spotkania asystent próbuje dowiedzieć się jak najwięcej o rodzinie, dzieciach, o występujących w rodzinie problemach oraz ich oczekiwaniach. Asystent wspólnie z rodziną określa sposób wyjścia z trudnej sytuacji życiowej. Ustala mocne strony rodziny oraz rodzaj i kolejność podejmowanych działań. Ostatecznie na zmianę i sukces pracuje sama rodzina.

W pierwszej kolejności asystent wspiera rodzinę w rozwiązywaniu podstawowych problemów życiowych. Rola asystenta rodziny zaczyna się już na etapie profilaktyki, jego zadaniem jest całościowe wspieranie rodzin wychowujących dzieci, zagrożonych różnymi dysfunkcjami.

Działania podejmowane na rzecz rodziny polegają na:

- diagnozowaniu problemów rodziny poprzez zapoznanie się z dokumentacją dotyczącą rodziny — wywiad środowiskowy, kontrakt socjalny;
- określeniu wspólnie z rodziną, podstawowych problemów i potrzeb występujących w rodzinie;
- zmotywowaniu rodziny do współpracy i działań zmierzających do pokonania problemów;
- sporządzeniu planu pomocy rodzinie z uwzględnieniem metod bezpośredniej pracy z rodziną, zorganizowanie wsparcia środowiskowego poprzez zaproszenie do współpracy reprezentantów służb i instytucji,
- zaangażowaniu całej szeroko pojętej rodziny oraz podejmowaniu czynności związanych z realizacją zadań zawartych w planie, przy aktywnym udziale rodziny;
- pomocy w poprawie sytuacji rodziny, w szczególności pomocy w usunięciu czynników przeszkadzających w osobistym wychowywaniu dzieci (rozwiązywanie podstawowych problemów: socjalnych, psychologicznych, wychowawczych, pomocy w zdobywaniu umiejętności prawidłowego prowadzenia gospodarstwa domowego, wspieraniu rodziny

w uzyskaniu zatrudnienia i podniesieniu kwalifikacji zawodowych), wspieraniu rodziny w dążeniu do pokonania problemów, budowaniu i utrwalaniu w niej wiary we własne siły;

- prowadzeniu poradnictwa i edukacji dla rodzin będących w trudnej sytuacji życiowej, w tym w szczególności poradnictwa dotyczącego możliwości rozwiązywania problemów oraz udzielaniu informacji na temat pomocy świadczonej przez właściwe instytucje rządowe, samorządowej, organizacje samorządowe;
- współpracy z jednostkami administracji rządowej i samorządu terytorialnego, właściwymi instytucjami, organizacjami pozarządowymi oraz innymi podmiotami i specjalistami działającymi na rzecz dziecka i rodziny wymagających wsparcia w celu przeciwdziałania i ograniczania skutków negatywnych zjawisk społecznych;
- monitorowaniu i wspieraniu procesu zmian, wzmocnieniu i pokazywaniu rezultatów własnych osiągnięć, dalszym budowaniu postawy aktywnej klienta.

Podjęte działania

1. Pobudzanie aktywności własnej rodziny oraz osób korzystających z pomocy przy rozwiązywaniu problemów
2. Prowadzenie wszechstronnej pracy z rodziną i wykorzystywanie różnorodnych metod i technik (w tym techniki kontaktu).
3. Udostępnienie osobom i rodzinom bezpłatnego poradnictwa specjalistycznego.
4. Współpraca z Powiatowym Urzędem Pracy w Koźlenicach w zakresie pośrednictwa pracy i doskonalenia zawodowego osób bezrobotnych.
5. Udzielanie pomocy osobom i rodzinom pomocy na zasadach określonych w ustawie o pomocy społecznej.
6. Współpraca pracowników socjalnych ze szkołami – pedagogami, wychowawcami, policją oraz Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Głowaczowie.
7. Wprowadzanie asystentów rodziny dla rodzin, które wychowują małoletnie dzieci i mają problemy w pełnieniu funkcji opiekunów - wychowawczych wobec nich oraz rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym, w których wychowują się dzieci lub

których dzieci zostały okresowo umieszczone w pieczy zastępczej

8. Pozyskiwanie środków na właściwą pomoc osobom i rodzinom jej potrzebującym.

Przewidywane efekty:

1. Zwiększenie aktywności własnej rodziny oraz osób korzystających z pomocy.
2. Umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych.
3. Uzyskanie środków finansowych na zaspokojenie niezbędnej infrastruktury pomocowej.
4. Uświadomienie konieczności organizowania alternatywnych form pomocy w stosunku do materialnej i rzeczowej – pomoc sąsiedzka, wolontariat.
5. Ograniczenie liczby osób korzystających z pomocy materialnej.
6. Niedopuszczenie do oddzielenia dziecka od rodziny lub umożliwienie powrotu dziecka umieszczonego w systemie pieczy zastępczej.

• CEL OPERACYJNY NR 3

Rozszerzenie usług dla ludzi starszych

Ogólna dostępność do usług życiowych, urzędowych, mieszkaniowych, a nawet intelektualnych i zdrowotnych ułatwiają życie ludziom starszym i wydłużają okres ich samodzielności społecznej. Nieunikniony proces starzenia się stwarza konieczność podjęcia przez społeczeństwo wielu zadań na ich rzecz.

Podjęte działania:

1. Promowanie aktywnego trybu życia osób starszych poprzez wspieranie różnych form działalności i inicjatyw – utworzenia i funkcjonowania „Klubu Seniora”.
2. Rozszerzenie usług pielęgnacyjnych i opiekuńczych dla osób starszych w miejscu zamieszkania.
3. Wdrożenie rządowego programu „Pomoc Państwa w zakresie dożywiania” próby uzyskania środków lokomocji przy jego organizowaniu. Rozszerzenie programu poprzez zorganizowanie dowozu posiłków z punktów dożywiania szkolnych do domów osób potrzebujących jednego posiłku.

Przewidywane efekty:

1. Respektowanie praw osób starszych do godnego życia w społeczeństwie.
2. Zapewnienie komfortu psychicznego i poczucia bezpieczeństwa osobom starszym poprzez zabezpieczenie ich funkcjonowania w środowisku lokalnym.
3. zagospodarowanie czasu wolnego osób starszych.
4. Włączenie osób starszych do życia w lokalnej społeczności.

• CEL OPERACYJNY NR 4

Pomoc osobom niepełnosprawnym (ze szczególnym uwzględnieniem osób z zaburzeniami psychicznymi).

Osoby z zaburzeniami psychicznymi wymagają szczególnego rodzaju wsparcia i pomocy w codziennym funkcjonowaniu. Poznawanie i rozumienie problemów, trudności osób niepełnosprawnych jest zadaniem dla wszystkich. Osoby niepełnosprawne przez fakt niepełnosprawności nie utraciły praw osoby ludzkiej.

Mają prawo jako wszyscy żyć w społeczeństwie i korzystać z dóbr cywilizacji i ją współtworzyć. Rozszerzyć zakres usług dla osób niepełnosprawnych.

Podjęte działania:

1. Zintegrowanie osób niepełnosprawnych ze środowiskiem i umożliwienie pełnego uczestnictwa w życiu społecznym poprzez: pracę socjalną z osobami niepełnosprawnymi.
2. Doradztwo specjalistyczne i pomoc ekonomiczna (w myśl ustawy o pomocy społecznej) osobom niepełnosprawnym.
3. Pomoc, przy współpracy Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, w organizowaniu turnusów rehabilitacyjnych dla osób niepełnosprawnych.
4. Pomoc, dzięki współpracy z CARITAS, przy wypożyczaniu sprzętu rehabilitacyjnego.

Przewidywane efekty:

1. Usprawnianie fizyczne i społeczne osób niepełnosprawnych.

2. Odciążenie rodzin z osobami niepełnosprawnymi oraz poprawa sytuacji materialno – bytowej.

CEL OPERACYJNY NR 5

Podniesienie poziomu kwalifikacji i doskonalenie zawodowe pracowników socjalnych oraz wzmocnienie kompetencji mieszkańców gminy w zakresie realizacji polityki społecznej.

Szczególnie istotną kwestią w pomocy społecznej jest kształcenie pracowników socjalnych i poszukiwanie dyscyplin, które umożliwiłyby im doskonalenie zawodowe. Szansą na skuteczne funkcjonowanie z pomocy społecznej i zmniejszenie ilości osób zmuszonych do korzystania z niej jest przedsiębiorczość, czyli twórcze rozwiązywanie problemów i dążenie do sukcesu przez pracowników ośrodków pomocy społecznej.

Podjęte działania :

1. Upowszechnianie etosu zawodowego pracownika socjalnego oraz uświadomienie roli i zadań pracownika socjalnego w środowisku lokalnym.
2. Zwiększenie roli pracy socjalnej w działalności Ośrodka Pomocy Społecznej.
3. Utworzenie w strukturze wewnętrznej ośrodka grupy superwizyjnej dla pracowników socjalnych w nim zatrudnionych (jeden dzień w miesiącu).
4. Uczestnictwo w sesjach szkoleniowych, konferencjach oraz warsztatach zajęciowych z zakresu samodoskonalenia i kształcenia pracowników socjalnych.

Przewidywane efekty:

1. Skuteczniejsze działania pracowników służb społecznych.
2. Wzrost liczby wyspecjalizowanych pracowników socjalnych.
3. Podniesienie jakości oferowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej usług.
4. Podniesienie statusu zawodowego pracownika socjalnego.
5. Udział szerszej grupy mieszkańców gminy w rozwiązywaniu problemów społecznych

- **CEL OPERACYJNY NR 6**

Wzmacnianie więzi wewnątrzrodzinnych i międzypokoleniowych

W opinii uczestników warsztatów w ostatnim czasie na terenie gminy pojawiło się wiele przejawów rozpadu więzi wewnątrzrodzinnych i międzypokoleniowych. Jeśli idzie o te pierwsze to mowa tutaj o pogłębiającym się zjawisku migracji rodziców za pracą do większych miejscowości, a także za granicę. Prowadzi to do rozpadu więzi wewnątrzrodzinnych i osłabienia kontroli sprawowanej przez rodziców nad dziećmi. Jeśli idzie o drugie, to mowa tutaj m. in. o tzw. wykluczeniu cyfrowym osób starszych, a także o zaburzeniu komunikacji i wzajemnego zrozumienia między starszym i młodszym pokoleniem. Taki stan rzeczy może na stałe doprowadzić do pogłębiającej się dezintegracji lokalnej społeczności. Dlatego aby przeciwdziałać tym negatywnym procesom przewiduje się podjęcie następujących działań w najbliższym czasie:

1. Utworzenie na terenie gminy Klubu Integracji Międzypokoleniowej
2. Organizację imprez okolicznościowych, którym celem byłoby wzmocnienie więzi rodzinnych i międzypokoleniowych
3. Realizację projektów służących podtrzymaniu tradycji i przekazywaniu zanikających umiejętności kolejnym pokoleniom.

- **CEL OPERACYJNY NR 7**

Tworzenie dla młodzieży perspektyw na przyszłość

Żeby zatrzymać najmłodsze pokolenia w gminie należy zatroszczyć się o prawidłowe kształtowanie tożsamości osobowej i zbiorowej dzieci od najwcześniejszych lat. Obserwujemy współcześnie ogromny pęd młodego pokolenia w kierunku internalizacji popkulturowych wzorców kulturowych. Odbywa się to ze szkodą dla kondycji tożsamości lokalnej. Brakuje na terenie gminy zintegrowanego systemu pielęgnującego lokalną tradycję, historię. Niepokojące jest też zjawisko podupadania rolnictwa i braku tworzenia nowych miejsc pracy. Dlatego na terenie gminy powinno dość do zarysowania wizji rozwoju gminy, tak żeby wzrastające pokolenia miały świadomość sensu angażowania się na rzecz dobra wspólnego. Cel ten zakłada realizację następujących działań:

1. Stworzenie oferty zajęć dla dzieci i młodzieży odnoszącej się do lokalnych zasobów historycznych i kulturowych

2. Tworzenie nowych, pozarolniczych miejsc pracy
3. Włączanie najmłodsze pokolenia w pielęgnowanie lokalnego dziedzictwa kulturowego.

PRZEBIEG REALIZACJI ZAŁOŻEŃ

Przedstawiona Gminna strategia rozwiązywania problemów społecznych, obejmuje teren Gminy Głowaczów w których uczestniczyć będą mieszkańcy, instytucje i organizacje. Cele i zadania realizowane będą przy współpracy społeczności lokalnej oraz niektórych organizacji wymienionych w rozdziale III.

Realizacja zadań odbywać się będzie w ciągu najbliższych lat, a ich powodzenie zależy od ścisłej współpracy tych podmiotów, sytuacji w gminie oraz środków finansowych, które zostaną przeznaczone na ich urzeczywistnienie.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Głowaczowie przeznaczy na realizację działań środki własne, a ponadto ubiegać się będzie o dofinansowanie z innych źródeł. Skuteczność realizacji zadań gwarantują określone warunki, a mianowicie:

- konsekwentne wdrażanie w życie zaplanowanych zadań;
- działania na rzecz pozyskania dodatkowych środków z innych źródeł niż budżet samorządów;
- uświadomienie społeczności lokalnej znaczenia realizacji zaplanowanych przedsięwzięć;
- upowszechnienie celów i zadań wśród mieszkańców gminy.

Program ten jest ciągle „otwarty” na społeczną dyskusję oraz wszelkie konstruktywne uwagi i wnioski mające wpływ na jego ulepszenie.

Strategia jest dokumentem otwartym, podlegającym ewaluacji i monitoringowi, spójnym i zgodnym z opracowanym wcześniej Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Głowaczów na lata 2015 – 2020, a także spójnym z priorytetami Narodowej Strategii Integracji Społecznej. Dlatego też dokument ten będzie raz do roku aktualizowany przez Zespół Roboczy ds. aktualizacji Gminnej Strategii Rozwiązywanie Problemów Społecznych.

Dokument został opracowany przez Ośrodek Pomocy Społecznej, przy wykorzystaniu własnych materiałów sprawozdawczych i analiz oraz materiałów przygotowanych przez inne jednostki administracji samorządowej.